

HENSTILLINGER

KOMMISSIONENS HENSTILLING (EU) 2020/1364

af 23. september 2020

om lovlige adgangsveje til beskyttelse i EU: fremme af genbosætning, indrejse af humanitære årsager og andre supplerende adgangsveje

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Antallet af flygtninge og andre med behov for international beskyttelse er stigende på verdensplan. Som følge heraf er der behov for at styrke Unionens kapacitet til at opfylde sin moralske pligt til at yde effektiv bistand. Alle medlemsstater bør deltage i Unionens kollektive bestræbelser for at udvise solidaritet med dem, der har behov for international beskyttelse, ved at tilbyde dem lovlige adgangsveje til Unionen og øge de beskyttende områder uden for Unionen.
- (2) Henstillingen har til formål at støtte medlemsstaternes vedholdende bestræbelser på at åbne og øge antallet af lovlige og sikre adgangsveje for personer med behov for international beskyttelse. Den anbefalede foranstaltning har navnlig til formål at udvise solidaritet med lande uden for EU, hvortil et stort antal personer med behov for international beskyttelse er blevet fordrevet, bidrage til de internationale initiativer vedrørende genbosætning og indrejse af humanitære årsager og forbedre den overordnede migrationsstyring.
- (3) Unionen arbejder på at udvikle og øge det beskyttende område i transitlande, destinationslande eller første asyllande for at bistå både personer med behov for international beskyttelse og migranter, der er særligt sårbare, samt hjælpe værtssamfundene. Via de regionale udviklings- og beskyttelsesprogrammer ⁽¹⁾ på Afrikas Horn, og i Nordafrika og Mellemøsten ydes der blandt andet støtte til opretholdelsen og forbedringen af det beskyttende område ved at udvikle de nationale systemers, de nationale myndigheders og civilsamfundets kapacitet. Der ydes beskyttelse ved at tilbyde direkte bistand til personer med behov for international beskyttelse. Alle foranstaltninger træffes af gennemførelsespartnerne. Via programmerne ydes der støtte til varige løsninger for personer med behov for international beskyttelse, navnlig genbosætning, ved at sikre screening og registrering, gøre det lettere effektivt at fastslå de pågældendes flygtningestatus samt direkte støtte de genbosætningsoperationer, FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) gennemfører. Medlemsstaterne opfordres til at spille en aktiv rolle som medlemmer af sammenslutningen eller yde finansielle bidrag til støtte for og gennemførelse af regionale udviklings- og beskyttelsesprogrammer for at styrke den eksterne dimension af EU's migrationspolitik.
- (4) Genbosætning er et vigtigt redskab til at yde beskyttelse til personer med behov for international beskyttelse og til at udvise global solidaritet med tredjelande med det formål at hjælpe dem med at håndtere det store antal personer, der flygter fra krig eller forfølgelse. Det indgår også som et vigtigt element i EU's omfattende asyl- og migrationspolitik: Når der via genbosætning tilbydes sikre og lovlige adgangsveje for personer med behov for beskyttelse, kan genbosætning være med til at redde liv, mindske irregulær migration og bekæmpe menneskesmuglernetværkenes forretningsmodel. Genbosætning udgør også en vigtig og integreret del af den samlede tilgang til migration, når partnerlande inddrages inden for hele spektret af migrationsrelaterede områder.
- (5) UNHCR har bekræftet, at behovet for genbosætning fortsat er højt på verdensplan (1,44 millioner sager i 2020). Dette tal forventes at stige i de kommende år.

⁽¹⁾ Samfinansieret over EU-budgettet og gennemført af medlemsstatsledede sammenslutninger.

- (6) På det første globale flygtningeforum, der blev afholdt i december 2019, blev der gjort status over gennemførelsen af UNHCR's globale aftale om flygtninge ⁽⁷⁾. På forummet blev der mobiliseret bred international støtte til at finde varige løsninger for verdens flygtninge, herunder løsninger med henblik på genbosætning og udvidelse af antallet og omfanget af lovlige adgangsveje for personer med behov for international beskyttelse. UNHCR's treårige strategi (2019-2021) for genbosætning og supplerende adgangsveje indeholder en køreplan for udvidelsen af disse ved at tilbyde flere pladser, mobilisere flere aktører og skabe mere imødekommende samfund. For at medlemsstaterne kan påtage sig en ledende rolle globalt i forbindelse med genbosætning, opfordres de til at støtte gennemførelsen af strategien og imødegå den nuværende tendens med et faldende antal genbosætningslande og et kraftigt fald i tilsagnene om genbosætning ⁽⁸⁾.
- (7) Siden 2015 har det via to vellykkede EU-sponsorerede genbosætningsprogrammer, der indebærer deltagelse af et betydeligt antal medlemsstater, været muligt at hjælpe over 70 000 af de mest sårbare personer med behov for international beskyttelse med at finde husly i Unionen. I perioden 2015-2018, da situationen med hensyn til genbosætning globalt ændrede sig betydeligt, blev antallet af genbosætninger i medlemsstaterne tredoblet, idet EU's andel af den globale genbosætning steg fra under 9 % inden 2016 til 41 % i 2018. Denne stigning viser merværdien af og potentialet for samarbejde og koordinering på EU-plan i forbindelse med genbosætning. Den viser også betydningen af finansiering fra EU-budgettet: Der blev afsat 1 mia. EUR til direkte støtte til medlemsstaternes genbosætningsbestræbelser i perioden 2015-2020.
- (8) Inden for rammerne af den første EU-genbosætningsordning ⁽⁹⁾ enedes medlemsstaterne sammen med de associerede Dublin-lande om at genbosætte 22 504 personer med behov for international beskyttelse fra Mellemøsten, Afrikas Horn og Nordafrika over en periode på 2 år (2015-2017) ⁽¹⁰⁾. I alt blev 19 452 personer genbosat under denne første vellykkede EU-ordning (86 % af det samlede antal tilsagn).
- (9) Inden for rammerne af den anden EU-genbosætningsordning ⁽¹¹⁾ enedes medlemsstaterne om at genbosætte 50 039 personer med behov for international beskyttelse fra Tyrkiet, Libanon og Jordan samt fra landene langs den centrale Middelhavsroute, idet man navnlig støttede de nødtransitmekanismer, som UNHCR havde oprettet i Niger (2017) og Rwanda (2019). Ordningen blev en succes, idet 43 827 personer blev genbosat (88 % af det samlede antal tilsagn).
- (10) For at maksimere antallet af genbosætninger og udnytte de disponible midler godt får medlemsstater, der endnu ikke fuldt ud har efterkommet deres tilsagn inden for rammerne af den anden EU-genbosætningsordning, mulighed for at gøre det i 2020 og 2021 og derved efterkomme deres tidligere tilsagn.
- (11) Inden for rammerne af erklæringen fra EU og Tyrkiet ⁽¹²⁾ var mere end 27 000 personer blevet genbosat pr. medio september 2020 ⁽¹³⁾. Medlemsstaterne har derudover genbosat yderligere personer med behov for international beskyttelse fra Tyrkiet gennem deres egne nationale ordninger.
- (12) Unionen har behov for at gå fra ad hoc-genbosætningsordninger til ordninger, der fungerer på grundlag af en stabil ramme, som sikrer, at EU's genbosætningsordninger er bæredygtige og forudsigelige. Med henblik herpå fremsatte Kommissionen i 2016 som en del af revisionen af EU's asylsystem forslag til en forordning om indførelse af en EU-genbosætningsramme ⁽¹⁴⁾ for at skabe sikre og lovlige veje til international beskyttelse for personer med behov herfor. I juni 2018 blev der opnået en delvis foreløbig politisk aftale, som omfattede tilføjelse af indrejse af humanitære årsager — sammen med genbosætning — til den foreslåede forordnings anvendelsesområde. En hurtig vedtagelse af forslaget er vigtig for at sikre en mere effektiv, fair og stabil EU-politik for asyl og migration, herunder en stabil ramme for genbosætning.

⁽⁷⁾ <https://www.unhcr.org/the-global-compact-on-refugees.html>.

⁽⁸⁾ UNHCR modtog tilsagn om genbosætning fra 29 lande i 2018 sammenholdt med 35 lande i 2017. Antallet af genbosætninger faldt fra 65 100 i 2017 til 55 680 i 2018.

⁽⁹⁾ Kommissionens henstilling (EU) 2015/914 af 8. juni 2015 om en EU-ordning for genbosætning (EUT L 148 af 13.6.2015, s. 32).

⁽¹⁰⁾ Konklusioner vedtaget af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, af 20.7.2015.

⁽¹¹⁾ Kommissionens henstilling (EU) 2017/1803 af 3. oktober 2017 om forbedring af mulighederne for lovlig migration for personer med behov for international beskyttelse (EUT L 259 af 7.10.2017, s. 21).

⁽¹²⁾ <https://www.consilium.europa.eu/da/press/press-releases/2016/03/18/eu-turkey-statement/>.

⁽¹³⁾ Disse genbosætninger er delvist medregnet under de EU-genbosætningsordninger, der er omhandlet i betragtning 8 og 9.

⁽¹⁴⁾ COM(2016) 468 final.

- (13) For at sikre, at genbosætningsbestræbelserne fortsætter, indtil der er fastsat en stabil ramme, opfordrede Kommissionen medlemsstaterne til at afgive deres tilsagn om genbosætning for 2020 på det 9. genbosætningsforum i juli 2019. Det skete på grundlag af de aftalte prioriteter for denne periode og i overensstemmelse med UNHCR's forventede globale behov for genbosætning i 2020 og UNHCR's henstillinger vedrørende EU's genbosætningsplanlægning 2020, hvori der blev opfordret til at stille 30 000 pladser til rådighed i 2020. Det førte til, at medlemsstaterne afgav lige under 29 500 tilsagn. Dette betydelige antal tilsagn, som udgør mere end 50 % af alle de genbosætningspladser, som stater har stillet til rådighed for UNHCR i 2020, understreger medlemsstaternes fortsatte vilje til at tilbyde beskyttelse, redde liv og tilbyde troværdige alternativer til irregulære migrationsbevægelser.
- (14) I lyset af det forventede globale behov for genbosætning i 2020, UNHCR's treårige strategi (2019-2021) for genbosætning og supplerende adgangsveje og det første globale flygtningeforum (december 2019) bekræfter dette betydelige antal tilsagn fra medlemsstaterne EU's rolle som global leder med hensyn til genbosætning.
- (15) Valget af prioriterede regioner til genbosætning inden for rammerne af tilsagnsrunden for 2020 er baseret på UNHCR's forventede globale behov for genbosætning og behovet for at fortsætte gennemførelsen af erklæringen fra EU og Tyrkiet fra marts 2016. Medlemsstaterne bør fortsætte genbosætningerne fra Tyrkiet, Jordan og Libanon samt fra vigtige afrikanske lande langs og frem til den centrale Middelhavsroute, herunder Libyen, Niger, Tschad, Egypten, Etiopien og Sudan. De bør også støtte nødtransitmekanismen i Niger og Rwanda og give plads til nødgenbosætninger. Gennemførelsen af erklæringen fra EU og Tyrkiet omfatter aktivering af den frivillige ordning med Tyrkiet om indrejse af humanitære årsager, forudsat at alle betingelser for den er opfyldt, og at antallet af irregulære grænsepassager mellem Tyrkiet og EU er ophørt eller i det mindste er blevet mindsket væsentligt og varigt.
- (16) For at hjælpe medlemsstaterne med at opfylde målet om 29 500 pladser i 2020 er der stillet ca. 300 mio. EUR til rådighed fra EU-budgettet ⁽¹⁰⁾. Under overholdelse af reglerne for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF) kan medlemsstaterne komme i betragtning til et incitamentskabende beløb på 10 000 EUR pr. genbosat person fra prioriterede regioner eller særligt sårbare grupper og 6 000 EUR for andre typer genbosætninger.
- (17) Mellem januar og marts 2020 ankom der mere end 3 600 personer til EU med henblik på genbosætning som en del af tilsagnsrunden for 2020. Coronaviruspandemien har imidlertid ført til alvorlige forstyrrelser af genbosætningsoperationerne. Medlemsstaterne, UNHCR og Den Internationale Organisation for Migration (IOM) suspenderede disse operationer fra midten af marts 2020. Den 18. juni 2020 meddelte UNHCR og IOM, at genbosætningsrejserne for flygtninge ville blive genoptaget ⁽¹¹⁾. Siden sommeren er flere medlemsstater begyndt gradvist at genoptage deres genbosættelsesaktiviteter.
- (18) Denne hidtil usete globale sundhedstrussel og de foranstaltninger, der er truffet for at inddæmme spredningen af virusset, har haft betydelig indvirkning på alle operationer og procedurer i forbindelse med genbosætning, indrejse af humanitære årsager og lokalsamfundsbaseret sponsorering. Behovet for koordinering på EU-plan for at maksimere virkningen af de foranstaltninger, der er truffet, er blevet tydeligt.
- (19) Kommissionen opfordrede i sin vejledning om gennemførelsen af de relevante EU-bestemmelser på området asyl- og tilbagesendelsesprocedurer og om genbosætningsprocedurerne ⁽¹²⁾ medlemsstaterne til at fortsat at udvise solidaritet med personer med behov for international beskyttelse og med tredjelande, der huser et stort antal flygtninge, ved så vidt muligt at sikre, at de genbosætningsrelaterede procedurer fortsætter. Kommissionen opfordrede medlemsstaterne til at overveje nye måder at arbejde på såsom at gennemføre samtaler eller behandle genbosætningsager på afstand. Hvad angår disse emner, har Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) ydet hurtig operationel støtte takket være en række tematiske onlinemøder som en del af netværket vedrørende genbosætning og indrejse af humanitære årsager.
- (20) Da Kommissionen har erkendt, at coronaviruspandemien har forstyrret efterkommelsen af de tilsagn, der blev afgivet under tilsagnsrunden i 2020, har den besluttet at forlænge den periode, hvori medlemsstaterne kan efterkomme deres tilsagn, til efter 2020, således at de kan gøre det fuldt ud. Det oprindelige etårige program vil derfor blive omdannet til et toårigt program for 2020-2021; i løbet af denne periode skal medlemsstaterne efterkomme deres 29 500 tilsagn. Derudover opfordres medlemsstaterne til om muligt at overveje at indføre supplerende statsfinansierede nationale genbosætningsprogrammer.

⁽¹⁰⁾ Den finansielle støtte kombinerer budgetbevillinger fra 2019 og 2020, som blev stillet til rådighed for medlemsstaterne i to rater.

⁽¹¹⁾ [https://www.unhcr.org/news/press/2020/6/5eeb85be4/joint-statement-un-refugee-chief-grandi-ioms-vitorino-announce-resumption.html?query=resettlement resumption](https://www.unhcr.org/news/press/2020/6/5eeb85be4/joint-statement-un-refugee-chief-grandi-ioms-vitorino-announce-resumption.html?query=resettlement%20resumption)

⁽¹²⁾ C(2020) 2516 final.

- (21) For at sikre en gnidningsløs videreførelse af EU's genbosætningsbestræbelser efter de forstyrrelser, som coronaviruspandemien har forårsaget, bør det overvejes at indføre nye genbosætningsprogrammer fra 2022 og fremefter, idet der tages hensyn til de finansielle midler, der er afsat til Asyl- og Migrationsfonden i 2021-2027 til støtte for medlemsstaternes tilsagn. Unionens ambition er fortsat at arbejde frem mod et stadig stigende antal genbosætninger i de kommende år.
- (22) Ud over den finansielle støtte fra Unionen findes der forskellige foranstaltninger for at hjælpe medlemsstaterne med at genbosætte flygtninge. EASO har til formål at bistå medlemsstaterne med at efterkomme deres tilsagn om genbosætninger. Støttefaciliteten til genbosætning i Istanbul, som har fungeret siden april 2019 (pilotfase), støtter medlemsstaternes bestræbelser for at genbosætte flygtninge fra Tyrkiet. Derudover fremmer EASO's netværk vedrørende genbosætning og indrejse af humanitære årsager, som har været operationelt siden januar 2020, samarbejdet og videndelingen mellem medlemsstaterne med fokus på EU-specifikke emner. Netværket har været det vigtigste forum for medlemsstaterne for at imødegå konsekvenserne af coronaviruspandemien gennem informationsudveksling og peerlæring.
- (23) I overensstemmelse med UNHCR's treårige strategi (2019-2021) for genbosætning og supplerende adgangsveje er det desuden hensigtsmæssigt at fremme indførelsen af modeller for indrejse af humanitære årsager eller en bedre anvendelse af disse og andre supplerende adgangsveje som et supplerende middel med henblik på at udvide det antal pladser, der tilbydes gennem sikre og lovlige adgangsveje ud over genbosætning.
- (24) Forslaget til EU-forordning om en genbosætningsramme indeholder bestemmelser om at yde støtte til medlemsstaterne til indrejser af humanitære årsager.
- (25) Der er allerede gjort en lang række lovende erfaringer i medlemsstaterne og tredjelande med de mange forskellige modeller for indrejse af humanitære årsager, som kan opskaleres eller kopieres i andre medlemsstater.
- (26) Flere medlemsstater har indført lokalsamfundsbaseerede sponsorordninger⁽¹³⁾, som kan understøtte genbosætning, indrejser af humanitære årsager og andre supplerende adgangsveje. Under alle omstændigheder kan private sponsorer, grupper af privatpersoner eller nonprofitorganisationer spille en struktureret rolle med hensyn til at byde personer med behov for international beskyttelse velkommen og integrere dem.
- (27) I forbindelse med genbosætning kan lokalsamfundsbaseerede sponsorordninger hjælpe medlemsstaterne med at øge antallet af genbosætningspladser og sikre en vellykket integration af flygtninge i værtssamfundene. På grundlag af et stærkt partnerskab mellem staten og civilsamfundsorganisationer, enkeltpersoner eller grupper af enkeltpersoner yder private sponsorer normalt finansiell, praktisk og moralsk støtte til flygtnings indrejse eller integration. Som det fremgik af undersøgelsen fra 2018 om gennemførligheden og merværdien af sponsorordninger⁽¹⁴⁾, kan modellerne for lokalsamfundsbaseerede sponsorordninger have mange forskellige former. Afhængigt af deres udformning og formål bidrager de til at øge antallet af pladser, der er til rådighed for personer med behov for beskyttelse, sikrer en hurtigere og mere effektiv integration, forbedrer den offentlige støtte til flygtninge og genbosætning og er med til at forhindre genbosattes irregulære vidererejse.
- (28) Andre former for lokalsamfundsbaseeret sponsorering ud over genbosætning, der kan tjene som eksempel til efterfølgelse, er, hvad visse medlemsstater og private organisationer henviser til som »humanitære korridorer«, nemlig den model for lokalsamfundsbaseeret sponsorering, der på nuværende tidspunkt gennemføres af trosbaseerede organisationer i Italien, Frankrig og Belgien i samarbejde med de respektive nationale regeringer. Inden for rammerne af denne model er private sponsorer involveret i alle faser af indrejseproceduren, lige fra indkaldning af personer med behov for international beskyttelse til overførslen af dem til den pågældende medlemsstat. De har også ansvar for modtagelses- og integrationsindsatsen og dækker de tilknyttede udgifter. Siden 2016 er mere end 2 700 personer med behov for international beskyttelse ankommet til Europa via denne adgangsvej, hovedsagelig til Italien og Frankrig. De nærmere regler for samarbejdet mellem staten og de private sponsorer fastsættes ofte i aftalememoranda.
- (29) I lyset af fordelene ved lokalsamfundsbaseeret sponsorering bør Unionen yderligere fremme en EU-tilgang hertil, som bygger på eksisterende erfaringer i medlemsstaterne og involverer EASO. Unionen vil fortsat yde støtte til kapacitetsopbygningen hos civilsamfundsaktører, der er involveret i lokalsamfundsbaseerede sponsorordninger og fremme tværnationale udvekslinger af viden med henblik at opskalere de eksisterende lokalsamfundsbaseerede sponsorprogrammer og oprette nye programmer, herunder i medlemsstater, der endnu ikke har gennemført sådanne ordninger. I 2019 iværksatte Kommissionen en særlig indkaldelse af forslag med henblik herpå inden for rammerne af EU's handlingsprogram for AMIF⁽¹⁵⁾. Fremme supplerende adgangsveje for personer med behov for

⁽¹³⁾ I nogle lande kaldes de også »private sponsorordninger«.

⁽¹⁴⁾ <https://op.europa.eu/fr/publication-detail/-/publication/1dbb0873-d349-11e8-9424-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-114630059>.

⁽¹⁵⁾ Indkaldelse af forslag 2019, AMIF-2019-AG-Call, emne 1: Fremme af integrationen af personer med behov for beskyttelse gennem private sponsorordninger.

beskyttelse og deres videre integration er et af de emner, der er omfattet af indkaldelsen af forslag til tværnationale foranstaltninger om asyl, migration og integration inden for rammerne af AMIF's arbejdsprogram for 2020 ⁽¹⁶⁾.

- (30) Coronaviruspandemien har også påvirket de lokalsamfundsbaseerede sponsorordninger. Kommissionen opfordrede i sin vejledning om gennemførelsen af de relevante EU-bestemmelser på området asyl- og tilbagesendelsesprocedurer og om genbosætningsprocedurerne medlemsstaterne til at holde kommunikationskanalerne til sponsorer åbne, holde dem orienteret om udviklingen og fortsætte med at rekruttere og screene sponsorer for at øge de fremtidige genbosætningsmuligheder.
- (31) Som understreget af UNHCR er familiesammenføring i vid udstrækning anerkendt som en vigtig forudsætning for en vellykket integration i værtslandet. Tvangsfordrevne personer med behov for international beskyttelse står ofte over for mange udfordringer for så vidt angår deres ret til familiesammenføring såsom langvarige og besværlige administrative procedurer ⁽¹⁷⁾. Dette kan føre til forsøg på at omgå reglerne via farlig irregulær migration. For at lette adgangen til familiesammenføring i overensstemmelse med direktivet om familiesammenføring ⁽¹⁸⁾ opfordres medlemsstaterne til at indføre programmer for bistand til familiesammenføring, som forbedrer adgangen til oplysninger og forenkler visumansøgningsproceduren. Hvad angår sager, der falder uden for direktivet om familiesammenføring, opfordres medlemsstaterne desuden til at oprette programmer for indrejse af humanitære årsager såsom familiebaseerede sponsorordninger.
- (32) For at udnytte de færdigheder og kvalifikationer, som personer med behov for international beskyttelse besidder, og den motivation, de har, bør man også undersøge andre supplerende adgangsveje såsom uddannelse eller arbejde. Mange medlemsstater har støtteprogrammer, der letter adgangen til eksisterende lovlige adgangsveje for personer med behov for international beskyttelse såsom studerende eller arbejdstagere. Medlemsstaterne opfordres til at anvende EU's redskab for tredjelandstatsborgeres færdighedsprofiler i forbindelse med sådanne procedurer. Dette særlige onlineredskab hjælper med at kortlægge og dokumentere færdigheder og kvalifikationer hos personer med migrantbaggrund ⁽¹⁹⁾.
- (33) Det skønnes, at mindre end tre procent af alle flygtninge på verdensplan har adgang til videregående uddannelse ⁽²⁰⁾. Selv om de har de nødvendige færdigheder og den nødvendige viden, mangler de ofte oplysninger og finansielle midler til at ansøge om at deltage i programmer for grund- og videreuddannelse i Unionen. Medlemsstaterne bør overveje at forbedre adgangen til universiteter for unge med behov for international beskyttelse og derved gøre det lettere for dem at blive optaget som studerende på deres område. Sådanne initiativer kan kræve en proaktiv udvælgelsesprocedure i tredjelands, sprogundervisning, fleksibilitet med hensyn til adgangskriterierne i forbindelse med uddannelsesprogrammer samt stipendier og specifikke integrationsforanstaltninger ved ankomsten. Efter endt uddannelse bør studerende, der ønsker at blive i den pågældende medlemsstat, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 ⁽²¹⁾, tilbydes rådgivning og hjælp til jobsøgning.
- (34) For at lette gennemførelsen af sådanne programmer vil Kommissionen fremme peerlæring og udveksling af erfaringer mellem medlemsstaterne og undersøge mulighederne for finansiell støtte fra EU til udformningen og udviklingen af disse adgangsveje for studerende.
- (35) Medlemsstaterne bør yderligere overveje i partnerskab med den private sektor, arbejdsgivere, fagforeninger og civilsamfundet at arbejde for at udvikle innovative internationale arbejdskraftmobilitetsordninger for personer med behov for international beskyttelse.
- (36) EASO vil sammen med netværket for genbosætning og indrejse af humanitære årsager hjælpe medlemsstaterne med at udforme og gennemføre programmer for indrejse af humanitære årsager og andre supplerende adgangsveje.

⁽¹⁶⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2020) 4223 af 26.juni 2020 med titlen »The financing of Union Actions in the framework of the Asylum, Migration and Integration Fund and the adoption of the work programme for 2020«: <https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/financing/fundings/migration-asylum-borders/asylum-migration-integration-fund/union-actions/docs/c4223-annex-decision-amif-awp-2020.pdf>.

⁽¹⁷⁾ <https://www.unhcr.org/uk/protection/basic/5f5743f84/families-together-family-reunification-for-refugees-in-the-european-union.html>

⁽¹⁸⁾ Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12).

⁽¹⁹⁾ <https://ec.europa.eu/migrantskills/#/>.

⁽²⁰⁾ UNHCR's skøn: <https://www.unhcr.org/tertiary-education.html>.

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 21), artikel 25.

- (37) Ved gennemførelsen af programmer for genbosætning, indrejse af humanitære årsager og andre supplerende adgangsveje bør medlemsstaterne tage hensyn til de forpligtelser, der er fastsat i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap.
- (38) For at sikre tilsynet med gennemførelsen af EU's genbosætningsordninger i 2020 og 2021 bør medlemsstaterne efter anmodning rapportere til Kommissionen om, hvor mange de har genbosat på deres område i overensstemmelse med deres tilsagn, og specificere, fra hvilke lande de har genbosat dem. Kommissionen vil også føre tilsyn med de forskellige projekter og programmer for indrejse af humanitære årsager, der er gennemføres i medlemsstaterne, med henblik på fortsat at have et overblik over alle lovlige migrationsveje for personer med behov for international beskyttelse og antallet af pladser, der tilbydes via disse kanaler.
- (39) Denne henstilling bør rettes til medlemsstaterne. De associerede Dublin-lande opfordres til at bidrage til de fælles europæiske genbosætningsbestræbelser samt den fælles indsats med hensyn til andre supplerende adgangsveje —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

ØGE ANTALLET AF MEDLEMSSTATER, DER ER INVOLVERET I GENBOSÆTNING OG INDREJSE AF HUMANITÆRE ÅRSAGER

1. Medlemsstaterne bør bidrage til at skabe lovlige adgangsveje for personer med behov for international beskyttelse ud fra et ønske om at udvise international solidaritet med første asylland og styrke den indbyrdes solidaritet.

OPTRAPPE BESTRÆBELSERNE FOR AT EFTERKOMME TILSAGN MIDT I CORONAVIRUSPANDEMIEN OG OPSKALERE GENBOSÆTNINGERNE PÅ MELLEMLANG SIGT

2. På grundlag af erfaringerne med gennemførelsen af de tidligere EU-genbosætningsordninger og for at slå bro over overgangen mellem disse ordninger og den stabile EU-genbosætningsramme opfordres medlemsstaterne til at nå det mål for genbosætninger, der blev fastsat under tilsagnsrunden for 2020, på mindst 29 500 personer med behov for international beskyttelse fra tredjelande over en toårig periode (1. januar 2020-31. december 2021).
3. Medlemsstaterne opfordres til så hurtigt, som det i lyset af konsekvenserne af coronaviruspandemien er praktisk muligt, at efterkomme de tilsagn, de afgav under tilsagnsrunden for 2020. De opfordres til at overveje at indføre innovative arbejdsmetoder og at tilpasse deres procedurer, så de er i stand til at reagere på den skiftende situation i marken, herunder i første asylland.
4. De medlemsstater, der ikke fuldt ud har efterkommet deres tilsagn inden for rammerne af EU-genbosætningsordningen for 2018-2019 ⁽²²⁾ opfordres til at efterkomme disse tilsagn i 2020 og 2021 i overensstemmelse med de nationale AMIF-programmer.
5. I 2020 og 2021 bør medlemsstaterne så vidt muligt fortsætte deres genbosætningsrelaterede aktiviteter midt under coronaviruspandemien og målrette deres tilsagn:
  - a) for at sikre fortsat genbosætning fra Tyrkiet af syriske statsborgere og tredjelandsstatsborgere samt statsløse, der er blevet fordrevet som følge af den syriske konflikt, for derved at støtte gennemførelsen af erklæringen fra EU og Tyrkiet fra marts 2016; dette omfatter aktivering af den frivillige ordning om indrejse af humanitære årsager, forudsat at alle betingelser for den er opfyldt, og at antallet af irregulære grænsepassager mellem Tyrkiet og EU er ophørt eller i det mindste er blevet mindsket væsentligt og varigt
  - b) at sikre den fortsatte genbosætning fra Jordan og Libanon
  - c) at bidrage til en fortsat stabilisering af situationen i det centrale Middelhavsområde ved at genbosætte personer, der har brug for beskyttelse, fra Libyen, Niger, Tchad, Egypten, Etiopien og Sudan, herunder ved at støtte UNHCR's midlertidige mekanismer i Niger og Rwanda for nødevakuering af de mest sårbare grupper af migranter fra Libyen.

⁽²²⁾ Henstilling (EU) 2017/1803.

6. Medlemsstaterne opfordres til at reagere fleksibelt på de globale behov for nødgenbosætning. De opfordres til at efterkomme så mange tilsagn om genbosætning som muligt og gøre god brug af det budget, der stilles til rådighed for dem. De bør gennemføre deres genbosætningsprogrammer i tæt samarbejde med UNHCR og med støtte fra EASO, når det er relevant.
7. For at sikre kontinuitet og fornyet vækst i genbosætningsoperationerne efter de forstyrrelser, som coronavirusspandemien har forårsaget, opfordres medlemsstaterne til at bidrage til fremtidige EU-genbosætningsprogrammer. De opfordres til at opskalere deres nuværende genbosætningsprogrammer, genoptage deres tidligere genbosætningsprogrammer eller indføre nye genbosætningsprogrammer for at udvide antallet af genbosætningspladser for personer med behov for international beskyttelse, når det igen er muligt under sikre forhold for alle involverede parter at gennemføre genbosætninger.

SIKRE KVALITETEN AF GENBOSÆTNINGSPROGRAMMERNE

8. Medlemsstaterne bør sikre, at alle faser af genbosætningsprocessen udføres i overensstemmelse med en høj kvalitetsstandard, navnlig orientering (på afstand) forud for afrejsen og oplysninger efter ankomsten. De opfordres til at skabe passende og tilstrækkelig modtagelseskapacitet, idet der tages hensyn til den øgede risiko for sundhedsproblemer for at garantere, at udvalgte personer hurtigt ankommer til Europa.
9. Medlemsstaterne opfordres til at udforme målrettede og effektive programmer for integration og social inklusion for genbosatte personer, i forbindelse med hvilke der navnlig tages hensyn til sårbarhed. De opfordres til at arbejde tæt sammen med civilsamfundet og de modtagende samfund for at indføre eller udvide lokalsamfundsbaseerede sponsorordninger for genbosætning, som har til formål mere effektivt, bedre og hurtigere at integrere genbosatte flygtninge i værtssamfundet.
10. Medlemsstaterne bør indføre interne tilsyns- og evalueringsprogrammer for at måle effektiviteten og virkningerne af deres genbosætningsordninger og relevante integrationsprogrammer.

FREMME INDREJSE AF HUMANITÆRE ÅRSAGER

11. Medlemsstaterne opfordres til at øge antallet af sårbare personer med behov for international beskyttelse, der får indrejse på deres område. Ud over genbosætning bør de navnlig overveje at indføre eller opskalere andre former for lovlige adgangsveje for sårbare personer med behov for international beskyttelse.
12. Derudover opfordres medlemsstaterne til at lette adgangen til ret til familiesammenføring ved at indføre programmer for bistand til familiesammenføring, som forbedrer adgangen til oplysninger og forenkler ansøgningsproceduren. Desuden opfordres de til at skabe muligheder for, at familiemedlemmer til personer med international beskyttelse kan indrejse via programmer for indrejse af humanitære årsager såsom familiebaseerede sponsorordninger.
13. Medlemsstaterne opfordres til at bidrage til en EU-tilgang til lokalsamfundsbaseeret sponsorering ved at tage udgangspunkt i den brede vifte af modeller for indrejse af humanitære årsager for at udforme indrejseprogrammer i overensstemmelse med deres respektive nationale prioriteter og tage hensyn til EU's prioriteter og interesser i forbindelse med dets forbindelser med tredjelande.
14. Medlemsstaterne opfordres til at arbejde tæt sammen med civilsamfundet om at indføre eller udvide lokalsamfundsbaseerede sponsorordninger som en adgangsvej ad humanitære årsager, hvor private sponsorer, grupper af privatpersoner eller nonprofitorganisationer er involveret i forskellige faser af programmet — fra indkredsning af personer med behov for international beskyttelse i tredjelande til integration af dem efter ankomsten.
15. Ved udformningen af disse lokalsamfundsbaseerede sponsorordninger bør medlemsstaterne og deres partnere fastsætte gennemsigtige og ikkediskriminerende udvælgelseskriterier for personer med behov for international beskyttelse. De bør fra starten af programmet sikre, at civilsamfundets og regeringens respektive roller er klart defineret i fasen før og efter flygtningenes ankomst. Medlemsstaterne er fortsat ansvarlige for sikkerhedskontrollen og indrejseprocedurene og skal sikre, at der er indført passende sikkerhedsforanstaltninger og sikkerhedsnet.
16. Medlemsstaterne opfordres til at indføre eller udvide de lokalsamfundsbaseerede sponsorordninger, der har til formål at sikre en bedre og hurtigere integration og social inklusion af personer, der har fået international beskyttelse i værtssamfundene, og bedre offentlig støtte ved at skabe mere imødekommende og inkluderende samfund.

17. Medlemsstaterne opfordres til at holde kommunikationskanalerne med private sponsorer under og efter coronaviruspandemien åbne og at få private sponsorer engageret i aktivt at støtte sponsorordningerne.
18. Medlemsstaterne opfordres til at gøre brug af de forskellige EU-samfinansieringsmuligheder for at fremme lokalsamfundsbaseerede sponsorordninger.

FREMME SUPPLERENDE ADGANGSVEJE FOR PERSONER MED BEHOV FOR INTERNATIONAL BESKYTTELSE I FORBINDELSE MED UDDANNELSE OG ARBEJDE

19. Medlemsstaterne opfordres til at udvikle og støtte programmer, der letter adgangen til andre eksisterende lovlige adgangsveje for personer med behov for international beskyttelse, ved, når det er relevant, at gøre brug af EU's redskaber til at kortlægge og dokumentere deres færdigheder og kvalifikationer. Medlemsstaterne opfordres også til at give adgang til arbejdsmarkedet, herunder med aktiveringsprogrammer (f.eks. omskoling og opkvalificering) så tidligt som muligt. For at lette integrationen på arbejdsmarkedet bør medlemsstaterne arbejde tæt sammen med arbejdsmarkedets parter.
20. Medlemsstaterne bør overveje at forbedre adgangen til universiteter for unge med behov for international beskyttelse ved at gøre det muligt for dem at kvalificere sig som studerende under hensyntagen til deres specifikke behov. Medlemsstaterne bør i tæt partnerskab med universiteterne overveje at oprette særlige programmer, som kunne omfatte en specifik, mere fleksibel akademisk udvælgelsesprocedure, finansiel støtte og tilpassede sprogkurser eller opskalere deres eksisterende initiativer. De bør yde rådgivning og hjælpe personer med en afsluttet eksamen, som ønsker at blive i den pågældende medlemsstat, med at finde et arbejde.
21. Medlemsstaterne bør overveje i partnerskab med den private sektor og arbejdsgiverne at arbejde for at udvikle innovative internationale arbejdskraftmobilitetsordninger for personer med behov for international beskyttelse, uden at det berører deres ret til beskyttelse.
22. Medlemsstaterne opfordres til at bidrage til en EU-tilgang til lokalsamfundsbaseerede sponsorordninger, der skal understøtte de supplerende adgangsveje til uddannelse og arbejde for personer med behov for international beskyttelse.

STYRKE SAMARBEJDET MELLE MEDLEMSSTATERNE OG FREMME GENBOSÆTNING PÅ GLOBALT PLAN

23. For at udnytte fordelene og potentialet ved samarbejde og koordinering på EU-plan inden for genbosætning, indrejse af humanitære årsager, lokalsamfundsbaseerede sponsorordninger og supplerende adgangsveje opfordres medlemsstaterne til at deltage i EASO's netværk vedrørende genbosætning og indrejse af humanitære årsager, og til aktivt at bidrage til dets møder og aktiviteter.
24. Medlemsstaterne bør samarbejde inden for rammerne af EASO's netværk vedrørende genbosætning og indrejse af humanitære årsager for at fremme en rettidig og gnidningsløs genoptagelse af genbosætningerne, efter at restriktionerne i forbindelse med coronaviruspandemien er ophævet, og udvikle nye arbejdsmetoder og nye procedurer med henblik på at gøre genbosætningsoperationerne mere modstandsdygtige på mellemlang sigt.
25. For at udvide antallet af genbosætninger globalt bør medlemsstaterne samarbejde med tredjelande og hjælpe dem med at opbygge deres genbosætningsprogrammer ved hjælp af kapacitetsopbygning og udveksling af erfaringer og bedste praksis, udnyttelse af EASO's ekspertise og i samarbejde med UNHCR og IOM.

TILSYN

26. Medlemsstaterne bør på anmodning meddele Kommissionen, hvor mange personer der er blevet genbosat på deres område i overensstemmelse med deres tilsagn, og specificere, hvilke lande de er blevet genbosat fra.
27. Medlemsstaterne bør holde Kommissionen underrettet om antallet af indrejser via ordninger for indrejse af humanitære årsager og andre supplerende adgangsveje.

FINANSIEL STØTTE

28. Medlemsstaterne bør fuldt ud gøre brug af den finansielle støtte, der stilles til rådighed via Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden for den resterende gennemførelsesperiode for at efterkomme deres tilsagn om genbosætning og derved sikre, at alle faser af den genbosætningsproces, som er omhandlet i denne henstilling, gennemføres i overensstemmelse med en høj kvalitetsstandard.
29. Medlemsstaterne bør også gøre fuld brug af andre muligheder for EU-finansiering for at støtte og forbedre genbosætning, indrejser af humanitære årsager og andre supplerende adgangsveje for personer med behov for international beskyttelse og deres integration og sociale inklusion i værtssamfundene, navnlig Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling i overensstemmelse med deres respektive mål.

ADRESSATER

Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. september 2020.

På Kommissionens vegne
Ylva JOHANSSON
Medlem af Kommissionen

BILAG

Genbosætning: Tilsagn for 2020

Medlemsstat	Antal pladser i alt i 2020
Belgien	758
Bulgarien (*)	[25]
Tjekkiet	
Danmark	
Tyskland	5 500
Estland	
Irland	994
Grækenland	
Spanien	1 000
Frankrig	5 200
Kroatien	100
Italien	700
Cypern	
Letland	
Litauen	18
Luxembourg (*)	[50]
Ungarn	
Malta (*)	[20]
Nederlandene	1 902
Østrig	
Polen	
Portugal	1 150
Rumænien	200
Slovenien	
Slovakiet	
Finland	850
Sverige	5 114
Det Forenede Kongerige	6 000
I ALT	29 487

(*) Efterkommelse af tilsagn fra den tidligere ordning (ikke medregnet i tilsagnsrunden for 2020).